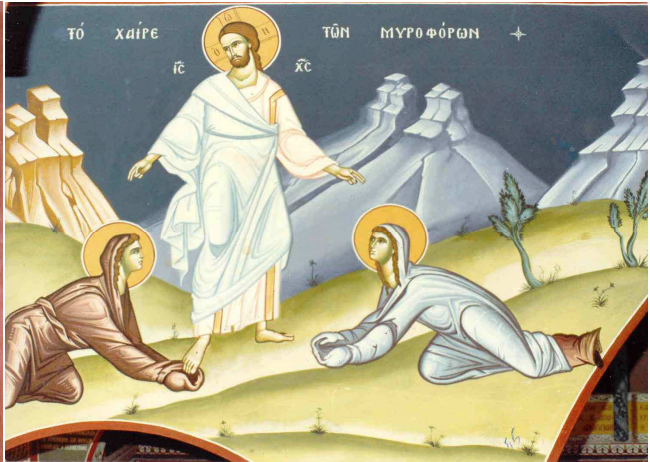
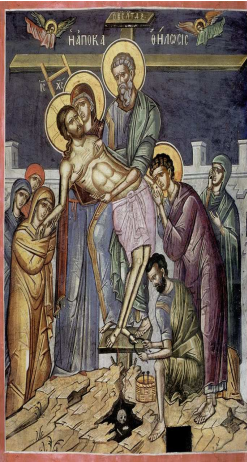

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

1) ΟΜΙΛΙΑ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΛΟΥΨΥΧΙΑΣ (απόσπασμα)

Νικηφόρου Θεοτόκη, Αρχιεπισκόπου Αστραχάν και Σταυρουπόλεως

2) Γνωρίζοντας και ερμηνεύοντας τη θεία Λειτουργία...

Σήμερα: Η Θεία Λειτουργία είναι... η «συγκεφαλαιώσις της όλης οικονομίας»

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΪΟΥ 2013

⊗ «*Τῶν ἀγίων μυροφόρων Γυναικῶν,
ἔτι δεῖ Ἰωσήφ Τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας
καὶ Τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου*».

ΟΜΙΛΙΑ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΣ

*Νικηφόρου Θεοτόκη, Αρχιεπισκόπου Αστραχάν και Σταυρουπόλεως
(18^{ος} αιώνας, 1731Κέρκυρα - 1800Μόσχα)*

(απόσπασμα)

Ἄκούσατε, αγαπητοί μου χριστιανοί, όλα τα περί της Ταφής και της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ακούσατε και το ό,τι ο μεν Ιωσήφ έγινε υπηρέτης της Ταφής, οι δε Μυροφόρες, πρώτοι κήρυκες της Αναστάσεως Αυτού. Για αυτό το κατόρθωμα η ανδρεία ήταν τόσο αναγκαία, ώστε χωρίς αυτής τέτοιο έργο δεν μπορούσε να εκτελεστεί. Αληθώς η ανδρεία είναι μητέρα πολλών κατορθωμάτων αρετής. Ομιλώ περί της *ανδρείας* όχι της σωματικής, αλλά της *ψυχικής*, η οποία λέγεται *μεγαλοψυχία*. Αυτή είχε ο ευσχήμων Ιωσήφ και οι άγιες Μυροφόρες.

Το γένος των Ιουδαίων εξεμάνη κατά του Ιησού Χριστού· Γραμματείς, Φαρισαίοι, Νομοδιδάσκαλοι, Πρεσβύτεροι του λαού, Αρχιερείς, το Συνέδριο όλο ως στασιαστή και βλάσφημο Τον παρέδωσαν στο θάνατο, κραυγάζοντες· «*Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν*» (Ιω. ιθ', 15). Οι Ιουδαίοι και τους μαθητές του Χριστού ζητούσαν να αποκτείνουν· έτσι για το φόβο όλοι έφευγαν και άφησαν μόνον το διδάσκαλο. Δύο μόνο ο Ιωάννης και ο Πέτρος Τον ακολούθησαν· *αλλά τον μεν Ιωάννη σκέπαζε η αρχιερατική φιλία· ο δε Πέτρος, αν και πρόθυμα πρώτα ακολούθησε, έπειτα τόσο φοβήθηκε, ώστε μετά αναθέματος και όρκου τρεις Αυτόν αρνήθηκε*.

Θ Ιωσήφ για να επιτύχει του σκοπού του, έπρεπε να *μιλήσει με θάρρος στην ηγεμονική αυλή, όπου πάντοτε συνέτρεχε πλήθος Ιουδαίων και να ζητήσει παρά του Πιλάτου το Σώμα του Κυρίου*.

Κυριακή των Μυροφόρων

Τούτο το έργο τον φανέρωνε μαθητή του Χριστού και αγαπόντα το διδάσκαλο του υπέρ πάντας τους άλλους μαθητές Του. Τούτο ήταν αρκετό, για να διεγείρει κατ' αυτού τις επιβουλές των Ιουδαίων. Όμως μεγαλοψυχεί, τολμά, έρχεται προς τον Πιλάτο, μιλά με θάρρος ως μαθητής του Χριστού, ζητεί και λαμβάνει το Σώμα Του. Η μεγαλοψυχία τον κατέστησε υπηρέτη του μεγάλου μυστηρίου της Ταφής του Δεσπότη των πάντων.

Και των Μυροφόρων η μεγαλοψυχία είναι θαυμαστή και μεγάλη. Οι μαθητές φοβούνται, οι Μυροφόρες τολμούν· τούτοι σκορπίζονται, εκείνες συνάγονται· τούτοι κρύπτονται, εκείνες μιλούν με θάρρος. Έρχονται στο μυροπωλείο, αγοράζουν μύρα και τρέχουν οι τρισμακάριες, να αλείψουν το ζωηφόρο Σώμα. Αυτές, επειδή έγιναν ανδρείες και μεγαλόψυχες, είδαν τους αγίους Αγγέλους και μίλησαν μετ' αυτών· πρώτες άκουσαν τα ευαγγέλια της Αναστάσεως, πρώτες συνάντησαν τον εκ νεκρών Αναστάντα Σωτήρα, πρώτες ευαγγελίστηκαν στους μαθητές την Ανάσταση του Κυρίου.

Η ανδρεία της ψυχής, χριστιανοί, γίνεται πρόξενος πολλών αρετών, καθώς εκ του εναντίου η μικροψυχία και ο φόβος εμποδίζουν την κατόρθωση της αρετής. Ο θεηγόρος Παύλος κηρύττει, ότι όλοι οι Χριστιανοί είναι στρατιώτες του Ιησού Χριστού. Διότι προς μεν τον Τιμόθεο γράφει· «Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Τιμ. β', 3)· προς δε τους Εφεσίους παραγγέλλει, να αναλάβουν θυρεό και περικεφαλαία και μάχαιρα κατά των εχθρών της ψυχής, οι οποίοι είναι τρεις, η επιθυμία της σαρκός, η ματαιότητα του κόσμου, οι πειρασμοί του Διαβόλου, και μας πολεμούν όλες τις ημέρες της ζωής μας.

Αλλά γιατί είμαστε δειλοί στην εργασία της αρετής; Γιατί δειλιάζεις, αδελφέ; Όταν πράττεις τα καλά έργα, τότε «Κύριος φωτισμός σου καὶ σωτήρ σου, τίνα φοβηθήσῃ;» (Ψαλμ. κοτ', 1). Όποιος εργάζεται τα καλά έργα, είναι ένδοξος, τίμιος, πανευτυχής, ειρηνικός, μακάριος. Διότι «δόξα», λέει ο Απόστολος, «καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῶ ἔργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν» (Ρωμ. β', 10).

Νικηφόρου Θεοτόκη, απόσπασμα από την ομιλία μετά το κατά Μάρκον Ευαγγέλιον της Κυριακής των Μυροφόρων, 'Περί Μεγαλοψυχίας', Κυριακοδρόμιον Ν. Θεοτόκη

Κυριακή των Μυροφόρων

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσέκυλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Εκείνο τον καιρό, ο Ιωσήφ, ένα αξιοσέβαστο μέλος του συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να του ζητήσει το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε τον εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα. Όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Εκείνος αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού, τον τύλιξε μ' αυτό και τον τοποθέτησε σ' ένα μνήμα που ήταν λαξεμένο σε βράχο· μετά κύλησε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθούσαν πού τον έβαλαν. Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν' αλείψουν το σώμα του Ιησού. Ήρθαν στο μνήμα πολύ πρωί την επομένη του Σαββάτου, μόλις ανέτειλε ο ήλιος. Κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα από την είσοδο του μνήματος;» Γιατί ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Μόλις όμως κοίταξαν προς τα κει, παρατήρησαν ότι η πέτρα είχε κυλήσει από τον τόπο της. Μόλις μπήκαν στο μνήμα, είδαν έναν νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά, και τρόμαξαν. Αυτός όμως τους είπε: «Μην τρομάζετε. Ψάχνετε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, τον σταυρωμένο. Αναστήθηκε. Δεν είναι εδώ. Να και το μέρος όπου τον είχαν βάλει. Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: “πηγαίνει πριν από σας στην Γαλιλαία και σας περιμένει· εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπε”». Οι γυναίκες βγήκαν κι έφυγαν από το μνήμα γεμάτες τρόμο και δέος· δεν είπαν όμως τίποτα σε κανέναν, γιατί ήταν φοβισμένες.

(ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ...

«Αναγκαῖον μαθεῖν τὸ θαῦμα τῶν μυστηρίων τί ποτὲ ἐστὶ, καὶ διατί ἐδόθη καὶ τίς ἡ ὠφέλεια τοῦ πράγματος» (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

ΣΗΜΕΡΑ: Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ...

Η «ΣΥΓΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ὉΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ»

Όλα τα θαυμάσια γεγονότα που εργάστηκε ο Θεός για να επαναφέρει στον οίκο Του τον άνθρωπο μετά την παρακοή, και να τον κάνει πάλι οικείο Του, ονομάζονται θεία Οικονομία. Αυτό το Γεγονός της ἐν Χριστῶ σωτηρίας μας ζούμε στη θεία Λειτουργία. Η θεία Λειτουργία είναι η μυστηριακή αναβίωση της θείας Οικονομίας, η «συγκεφαλαίωσις τῆς ὅλης οἰκονομίας», ὅπως λέει ο ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης (*Migne, P. G. 99, 340 C*). Γι' αυτό στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο λειτουργός λέει: «Συμπληρώθηκε και τελείωσε, Χριστέ ο Θεός μας, το μυστήριο της οικονομίας σου» (Μ. Βασίλειος, *εὐχή ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια*).

Το μυστήριο της θείας Οικονομίας φανερώθηκε ταυτόχρονα με την παρακοή του ανθρώπου. Με έργα θαυμαστά και με λόγια προφητικά ο Θεός προετοίμαζε τον άνθρωπο για να κοινωνήσει στο πλήρωμα της Ζωής, στο πλήρωμα της Αγάπης.

Με το πλήρωμα του χρόνου φανερώνεται η Αλήθεια – ο Χριστός. Και ταυτόχρονα φανερώνονται οι πραγματικές διαστάσεις του μυστηρίου της θείας Οικονομίας. Γιατί **ο Χριστός είναι η ανακεφαλαίωση του μυστηρίου της θείας Οικονομίας**. Η κάθε στιγμή και το κάθε γεγονός της ζωής Του είναι για τον άνθρωπο ευλογία θεϊκή. Είναι η αναγέννηση του ανθρώπου και η είσοδος του στην καινή κτίση. Και όλα αυτά τα γεγονότα της ζωής του Χριστού ιερουργούνται στη θεία Λειτουργία.

Ο *ιερός Χρυσόστομος* γράφει «τὰ μὴ βλεπόμενα βλέπουσιν οἱ τῆς πίστεως ὀφθαλμοί». Ας ακούσουμε λοιπόν το χριστοφόρο Άγιο που είδε τα μη βλεπόμενα. Ο τόπος όπου ιερουργείται η Ευχαριστία είναι η Βηθλεέμ: «Σπεῦσον ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ, ὅπου ὁ οἶκος τοῦ ἄρτου τοῦ πνευματικοῦ» (*ΕΠΕ 9, 244*). Μαζί με τους Δώδεκα, στο υπερῶο της Σιών, *μετέχουμε στο Δείπνο*: «Πιστεύσα-
Κυριακή των Μυροφόρων

τε, ὅτι καὶ νῦν ἐκεῖνο τὸ δεῖπνόν ἐστιν, ἐν ᾧ καὶ αὐτός (ο Χριστός) ἀνέκειτο. Οὐδὲν γὰρ ἐκεῖνο τούτου διενήνοχεν [=σε τίποτε δε διαφέρει τούτο το ευχαριστιακό δείπνο ἀπὸ ἐκεῖνο]... Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ ἀνώγειον, ἔνθα τότε ἦσαν· ἐντεῦθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἐξῆλθον» (Migne, P. G. 58, 507 καὶ 744). Το ἅγιο θυσιαστήριο γίνεται ὑστερα Γολγοθᾶς: «Τοῦτο (το μυστήριον τῆς Ευχαριστίας) ἐκείνης (τῆς θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ) τύπος ἐστί, καὶ αὕτη ἐκείνης· τὸν γὰρ αὐτὸν ἀεὶ προσφέρομεν... Ἐκείνην (τῆ θυσία) προσφέρομεν καὶ νῦν, τὴν τότε προσενεχθεῖσαν, τὴν ἀνάλωτον» (Migne, P. G. 63, 131). Μετά το Γολγοθᾶ φθάνουμε στην Ἀνάσταση: «Οὐδὲν πλέον ἔχει τὸ ἐν τῷ πάσχα μυστήριον τοῦ νῦν τελουμένου· ἐν ἐστί καὶ τὸ αὐτό, ἢ αὕτη τοῦ Πνεύματος χάρις, ἀ ε ἰ π ᾶ σ χ α ἐ σ τ ῖ ν» (Migne, P. G. 62, 529 - 530). **Ἡ θεία Ευχαριστία εἶναι τὸ ἀδιάκοπο Πάσχα τῆς Εκκλησίας.** Εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ καινοῦ αἰῶνος ποῦ εἰσβάλλει μέσα στον παλαιό και τον μεταμορφώνει μέσα στο ἀναστάσιμο φῶς.

Μέσα στη θεία Λειτουργία συνυπάρχουν τα εγγύς και τα μακρὰν, ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος. Γιατί ἡ θεία Λειτουργία εἶναι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ. Και ὅπως ο Χριστός εἶναι «τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος» (Ἀποκάλυψις 22, 13), ἐτσι και ἡ θεία Λειτουργία εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ σύναξι τοῦ χώρου και τοῦ χρόνου ποῦ χαρίζεται στη σύναξι τῶν πιστῶν.

(ἀπὸ τὴν εἰσαγωγή τοῦ βιβλίου **Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ** – Σχόλια τοῦ Ἱερομονάχου Γρηγορίου', ἐκδ. Περιοδικό «Σύναξι», Ἀθήνα 1982)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Η Π Ρ Ο Σ Τ Η Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Υ Π Ε Ρ Τ Ω Ν Μ Α Θ Η Τ Ω Ν

Καθημερινὰ θα τελεῖται στο Ναὸ μας **Παράκληση πρὸς τὴν Ὑπεράγια Θεοτόκο** ὑπὲρ τῶν μαθητῶν ποῦ διαγωνίζονται στις Πανελληνίες και ἐνδοσχολικὲς ἐξετάσεις ἀπὸ 19/5 ἕως 26/6 και ὥρα 6:30π.μ.

2) ☩ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α. ☩

Ἡ Ἐνοριακὴ **Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα** διοργανώνει **Ἡμερήσια Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ στὴν Παναγία Γάλαξα στο Γαλαξίδι και στὴν Ἱ. Μ. Μακαριωτίσσης στὴ Δομβραῖνα Βοιωτίας**, τὴ Δευτέρα 10 Ἰουνίου 2013. Ὁρα ἀναχώρησης 7:30π.μ. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εἰσιτηρίου 25 €.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΤΣΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΛΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX:

22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων